

[Socialministeren]

forudgående uddannelse. Som vejledere peger cirkulæret dels på, at personer med uddannelse i social forvaltning eller som socialrådgivere i almindelighed vil kunne gøre god fyldest, dels på at også personer med baggrund i mere praktisk betonet uddannelse eller erfaring vil kunne anvendes.

Endelig skal jeg nævne, at det i cirkulæret er fastsat, at kommunen bør drage omsorg for, at vejledere i samme udstrækning som andre medarbejdere gennem deltagelse i kurser og samarbejde med særligt sagkyndige løbende uddannes, ligesom der bør lægges vægt på, at vejledere får lejlighed til på kurser eller ved regelmæssige konferencer at udvikle en faglig holdning over for klienterne.

Jeg kan derfor besvare spørgsmålet med, at det ikke er i strid med bistandslovens § 29 også at anvende andre personer end socialrådgivere som vejledere i en kommune.

Ole Henriksen (SF):

Vi kan diskutere såvel den konkrete sag som de principper, der ligger bag, og spørgsmålet angår egentlig det principielle, om klienterne på bistandskontoret kan være tjent med, at man har bankassistenter til at være rådgivere og vejledere.

Der er jo en lang række spørgsmål, som man ikke umiddelbart kan se hører ind under uddannelsen som bankassistent, sagsbehandlere må tage sig af. Jeg har remset 10 punkter op her, som jeg går ud fra socialministeren er bekendt med, men jeg kan da nævne nogle af dem. Det er: vejledning til vordende mødre, adoptionssager, faderskabs-sager, vejledning om abort, sterilisation, revalidering, erhvervsvejledning, børneværns-sager osv. Det er spørgsmål, som en sagsbehandler skal tage sig af, og som egentlig ikke har nogen økonomiske relationer, men er et rent socialt anliggende og et vejledningsanliggende. Det er klart, at man ikke kan sætte bankrådgivere eller bankassistenter ind i et sådant arbejde. Jeg forstår, at de i den aktuelle sag 4 ansatte aktuelt er placeret ude på bistandskontorerne og kommer til at beskæftige sig med disse spørgsmål.

Principielt vil jeg mene, at det er en uheldig udvikling, ikke mindst på baggrund af, at der i den pågældende kommune findes 200-300 arbejdsløse socialrådgivere. Hvis man skønner, at de ikke har den nødvendige øko-

nomiske indsigt, som bankassistenter har, kunne man med held give dem en efteruddannelse, således at de også i disse spørgsmål var i stand til at betjene klienterne. Jeg synes, det er lidt bagvendt at begynde at give et 800 timers kursus til bankassistenter for at de kan blive socialrådgivere fremfor at give et 50 timers kursus til socialrådgivere, som går arbejdsløse i forvejen, for at bringe dem op på det niveau, som man åbenbart ikke mener er til stede blandt socialrådgivere i øjeblikket.

Spørgsmålet er, hvem det går ud over i sidste ende. Det må vel være klienterne, som kommer på socialkontoret.

Socialministeren (Erling Jensen):

Jeg greb ikke rigtig spørgsmålet i hr. Ole Henriksens sidste indlæg, men der var måske heller ikke noget.

Hvis hr. Ole Henriksen med sit indlæg spørger mig, hvorvidt jeg mener, at socialrådgivere får en værdifuld uddannelse med henblik på at tage sig af bistandskontorenes klienter, er svaret ja.

Hvis hr. Ole Henriksen spørger, om jeg er af den opfattelse, at klienter, der befinder sig i vanskeligheder, er bedst hjulpet med mennesker, der har størst mulig viden og kundskab om de problemer, de beskæftiger sig med, er svaret også ja.

Jeg er taknemmelig for, at hr. Ole Henriksen ikke mener, vi skal gå ind i en konkret sag i en kommune. Det er jeg enig med ham i. Jeg har oven i købet forstået, at Dansk Socialrådgiverforening har rejst spørgsmålet over for den pågældende kommune, og at sagen altså drøftes dér, netop på dette tidspunkt.

Det, vi diskuterer, er et område med mig bekendt ca. 900 sagsbehandlere, hvoraf der altså er 4, der indgår i en løbende uddannelse, men som har deres oprindelige uddannelsesmæssige grundlag i en bankuddannelse. Jeg er helt enig med hr. Ole Henriksen i, at det helt afgørende er, om sammensætningen af medarbejdere inden for socialforvaltningen kan få en sådan karakter, at klienterne får den bedst mulige behandling. Men jeg tror ikke, vi på det erfaringsgrundlag, hr. Ole Henriksen her tog frem, kan afklare, om der i den givne situation skal foretages indgreb udefra. Det er min opfattelse – på baggrund